Director
ILIE PĂUNESCU

Director economic
MIRCEA CIUMARA

Dreptatea

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC
CREȘTIN DEMOCRAT

ANUL XXIV
(Seria a IV-a nr. 721)
MARȚI
10 noiembrie 1992
4 pagini — 15 lei

Schimbare fără... schimbare

Schimbare fără ură și fără „dușmănie" sună — altminteri subțil — sloganul electoral al unuia dintre candidații la președinție de astă toamnă, adevărata specifică împlinită spre știința alegătorului, și ar mai fi și alții dornici de schimbare, aceia însă anunți jocmai de pomenitele a [illegible]. Astfel conceput, mesajul jinsese mai puțin în prin[illegible] adversar politic față de care se pleda schimbarea, [illegible] mai mult în candidatul pă[illegible], cel bănuit de veninoase [illegible]uri. Tristă este că această [illegible] și apăsată delimitare a[illegible]ngea aproape să o anuleze de cea dintîi, intrînd într-o bizară rezonanță cu campania [illegible]ceuistă care tocmai de [illegible] se plîngea — ura dezlănțuită pasămite în jurul inoportunului președinte. Publicul îș amintește probabil de cîș[illegible] electorul în care mulțimi de „elemente" dușmănoase îl [illegible]ș cu răutatea lor pe [illegible]nosul om de bine. Ne a[illegible] și de distinsul critic literar ce s-a văzut silit să intre insuși în arenă spre a-și apăra eroul, de vreme ce mirii se arătau de acum blazați și vaccinați la melodramele prezidențiale. În paranoia fie spus, propaganda liriștilor de la Cotroceni nu acuza doar ura și setea de vendetă [illegible] unora, ci și trădarea altora, [illegible] d. Iliescu — crudă soartă! — le căzuse victimă.

Să examinăm puțin acest [illegible] al opoziției vindicative, [illegible] s-a făcut o amplă pu[illegible]ilitate în țară, dar și în [illegible]lătate, în Occidentul cu[illegible] ca simțitor și circum[illegible] și evite scînteile imagi[illegible] dacă nu și incendiile a[illegible]devărate. În exterior cel pu[illegible], mitul că România ar fi o [illegible] primitivă, capabilă de a [illegible] lăsa antrenată în răfuielile [illegible]ngeroase, a pornit de la un fapt real: execuția sumară, [illegible] popularizată, a soților Ceaușescu. Dar cine orga[illegible] acel ignobil simulacru de justiție: Coposu? Doina Cornea? Țicu Dumitrescu? Multă ură trebuie să fi adunat în anii lor de marginalizare prin cartierul Primăverii cei ce și-au lichidat atunci cu atîta promptitudine patronul!

Născută din violență, puterea post-decembristă a continuat brutal, cu devastări, intimidări, abuzuri, crime, toate cu concursul unor instituții servile și al unor forțe paramilitare care au început prin a ciomăgi cetățenii pașnici ai capitalei și au sfîrșit prin a răsturna guvernul și a teroriza parlamentul. Și, în toți acești ani, cine era arătat cu degetul, denunțat ca înrăit răzbunător, fiară fascistă cu puștile la briu? Cine altcineva decît partidele istorice, foștii deținuți politici, cîțiva — puțini — dintre puținii noștri disidenți... În ciuda absurdității lui vădite, mitul continuă să fie întreținut. Aceiași cîțiva inși sînt acuzați mai nou, eufemistic, de „îndîrjire", de „spirit de revanșă și de echitate la modul absolut"!

Revenind la deviza electorală mai sus pomenită, nu ne rămîne decît să sperăm că acum, după alegeri, a devenit poate mai limpede, pentru mai mulți, că mitul opoziției înrăite este numai pretextul sub care o minoritate conservatoare își justifică menținerea — cu orice preț — la putere. Este de fapt pretextul oricărei bande mafiote: plătiți-ne (votați-ne) pentru că noi vă „apărăm"! Cinste acelui ce se ferește de tirania afecțiilor, dar va fi remarcat și candidatul bine temperat de astă toamnă că, fot păzindu-se de ură și de răzbunare, a ratat tocmai ceea ce părea să fie țelul său politic: schimbarea.

V. PRAGER

SOARTA ROMÂNILOR DIN ARMATA UCRAINEANĂ

— Umiliți, bătuți, chiar uciși pentru că aparțin neamului nostru —

Potrivit relatărilor unui militant pentru drepturile românilor din Bucovina de Nord, în acest an au fost uciși în armata ucraineană, în condiții încă neelucidate, peste 30 de tineri ostași de naționalitate română. Pînă în prezent, toate intervențiile părinților, rudelor, societăților și asociațiilor obștești ale românilor, pentru dezvăluirea și pedepsirea vinovaților, au rămas fără efect. Aceeași sursă afirmă că românii înrolați în armata Ucrainei sînt bătuți în mod bestial, batjocoriți și umiliți, ura întreținută împotriva lor ducînd chiar pînă la crimă.

A.M. PRESS

Știrile despre aceste acte de sălbăticie (și despre altele asemenea) cer o luare de poziție oficială. Guvernul României trebuie să întreprindă demersuri urgente pentru a pune capăt unei situații intolerabile, incompatibile cu statutul de țară civilizată, pe care îl merită — desigur — Ucraina.

DREPTATEA

La Asociația Foștilor Deținuți Politici din România a avut loc, zilele trecute, lansarea cărții d-lui Cicerone Ionițoiu, Rezistența armată anticomunistă din munții României. **În fotografia noastră, de la stînga la dreapta, un grup de participanți: d-nii Constantin-Țicu Dumitrescu, Ioan Bărbuș, Corneliu Coposu și Cicerone Ionițoiu.** (Citiți în pag. 2: „Vicepreședintele PNȚCD Cicerone Ionițoiu prezentat în America").

8 NOIEMBRIE 1992

MESAJUL M.S. REGELUI CĂTRE TINERET

Tineri Români,

Vouă, care în număr atît de mare, m-ați întîmpinat de Paști cu atîta căldură, speranță și încredere, și pentru care am avut întotdeauna o deosebită afecțiune și înțelegere, vouă mă adresez, căci voi sînteți viitorul țării, garanția repunerii ei pe făgașul cel adevărat.

În anul cînd Dumnezeu a hotărît să urc pe tronul Țării, eram, ca și voi, tînăr. Ca și cele de atunci, vremurile de acum sînt grele și neprielnice pentru fiecare dorință de afirmare a omului la începutul vieții. Voi, însă, care în decembrie 1989 ați scos din inerție întregul popor român și ați zdruncinat din temelii monolitul întregului sistem comunist și nu numai al unei dictaturi personale, nu trebuie să vă lăsați pradă absenteismului și apatiei. Căci, spre deosebire de anii de odinioară, cînd tinerilor li se închideau perspectivele afirmării și cînd teroarea, în formele ei extreme, i-a împiedicat să se realizeze conform propriilor aptitudini, voi vă aflați la începutul unei noi epoci istorice și de acțiunea voastră, mai presus de toate, depinde ca dezordinea actuală să nu se perpetueze.

Cei care, decenii la rînd, au slujit cu credință și abnegație comunizarea României știu bine că numai pe minciună și teamă, pe incompetență și provizorat se poate menține himera comunistă. Ei văd în voi principala piedică în calea încercării de restaurare a comunismului. Ei întrețin haosul pentru a vă descuraja, pentru a vă face să credeți că orizontul realizării personale vi s-a închis. Ei poartă răspunderea pentru sutele de mii de români care și-au încercat norocul pe alte meleaguri, și tot ei astăzi, fot tot ce le stă în putință ca voi, care v-ați ridicat cu piepturile goale în fața armelor, să părăsiți țara și să trăiți printre străini.

Lipsită de voi, de energia, entuziasmul și optimismul vostru tineresc, România nu va putea renaște. Astăzi mai mult ca oricînd, țara este a voastră, căci voi ați fost cei dintîi care n-ați mai acceptat să fiți tratați la voi acasă ca niște străini. Acum este timpul vostru. Vegheați. Nu lăsați să vă fie răpită încrederea în voi înșivă. Găsiți căile cele mai potrivite pentru a nu îngădui celor ce vă conduc să facă abstracție de nevoile, dorințele și speranțele voastre legitime. Nu plecați aurul la cei ce vă îndepărtează de locurile unde se decide soarta țării, sub cuvînt că tinerețea face casă bună cu apolitismul. Pe voi, care ați înțeles înaintea tuturor că primejdia restaurării comunismului nu poate fi evitată altfel decît prin reconstruirea Regatului Mare și Unit al României, și că monarhia, departe de a împiedica democrația, o sprijină și o consolidează,

DUMNEZEU SĂ VĂ CALAUZEASCĂ!

MIHAI R.

Prefectura județului Mureș funcționează în ilegalitate?

Așa cum am anunțat în ziarul nostru de sîmbătă, prefectul județului Mureș și-a prezentat demisia. Dintr-o discuție purtată cu d-na subprefect Ileana Filipescu (FSN), am aflat că Prefectura acestui județ funcționează după o hotărîre guvernamentală din iulie 1990, și nu după ultimele reglementări prevăzute în Legea Administrației Locale. „Noi acum, ca Prefectură, lucrăm cu structura veche: un prefect, doi subprefecți, un secretar plus ceilalți șapte membri. Or, după lege, trebuie să fie un prefect, un subprefect și un director general, la care se adaugă directorii de compartimente. Aparatul Prefecturii ar trebui să fie de 37—38 de persoane și nu 108 cîți sîntem acum, cînd funcționăm și în locul Consiliului județean", a declarat d-na Filipescu.

Amănunte despre situația existentă la nivelul conducerii județului Mureș veți putea afla în numărul nostru de mîine.

ALIC MÎRZA

MĂRTURIE

Dacă deținuții politici ar fi avut o Golgotă, ea s-ar fi numit Rîmnicu Sărat

Pe harta românească a locurilor de martiraj, cred că Rîmnicu Sărat se situează pe primul loc. Eu, care am cunoscut toate pușcăriile regimului comunist, pot să pun mîna pe inimă că închisoarea de la Rîmnicu Sărat a fost cea mai dură. 32 de deținuți, din care nu au scăpat decît 5, erau supravegheați de 60—70 de gardieni și cîteva sute de ofițeri de miliție și securitate, care făceau experiențe pe „cobaii politici". Rîmnicu Sărat a depășit prin duritate toate vestitele închisori: Zarca de la Gherla, Zarca de la Aiud, închisoarea tereziană de la Suceava. Rîmnicu Sărat a fost cel mai oribil loc de detențiune pe care l-au inventat comuniștii. Mai ales, prin metodele aplicate, de o barbarie absolut incredibilă.

Vasile Luca protestează în numele principiilor... leniniste împotriva bătăii

Un exemplu ar fi folosirea bătăii pentru menținerea așa zisei discipline. Fără nici o justificare, în celulă intrau „gealații (străini de neam, vorbind o limbă asiatică) și-i băteau pe deținuți pînă își pierdeau cunoștința. Că băteau oameni care aveau o anumită rezistență nu era nimic, dar îl băteau și pe ION MIHALACHE, care avea 85 de ani, sau pe RĂDULESCU POGONEANU, care era semi-paralizat. Bineînțeles, ne băteau pe toți, în timp ce VASILE LUCA avea ieșirea ridicolă de a protesta în numele principiilor leniniste împotriva bătăii. Sigur că protestele lui nu erau înregistrate de „gealații" care nu vorbeau românește, dar el se considera îndreptățit să protesteze în numele comunismului umanitarist. La Rîmnicu Sărat au fost închiși un ministru de război, cîteva vîrfuri ale conducerii P.N.Ț.-ului, rezidenți ai fostei guvernări antonesciene, miniștri și episcopi romano-catolici, dar și LUCREȚIU PĂTRĂȘCANU și TITEL PETRESCU. Deși se practica sistemul monocelular, de izolare totală, aproape că-i știam pe toți...

Tusea, ca alfabet Morse

Pentru a coresponda cu ceilalți întemnițați mă foloseam de diverse mijloace. Prin alfabetul Morse am ținut legătura pînă am fost descoperit. Pe urmă am folosit tusea drept... Morse, ceva extraordinar de obositor. De exemplu, voiai să tușești un cuvînt: fiecare literă costa un efort deosebit, mai ales în halul de

CORNELIU COPOSU

* Din volumul „PENITENCIARUL DE PEDEAPSĂ RM. SĂRAT", în pregătire la Editura „Opinia".

(Continuare în pag. a 2-a)

LA COLȚ!

EU N-AM MÎNCAT CU SOIA!

Aflînd rădăcinile la țară, am păstrat obiceiul de a mînca numai produse din gospodăria țărănească. Atît cît s-a putut. Preferam, în anii trecuți, să plătesc un leu în plus pe ou, dar să fie „ou de țară", decît să cumpăr ouă bulgărești sau de IAS; preferam să mă asociez cu prietenii la un porc de Crăciun crescut la țară și hrănit cu participarea noastră; cumpăram brînza mai scumpă dar știam că e din lapte; mi plăcea găina care face ciorba bună decît „adidașii". Calitatea acestor produse compensa în mare parte diferența dintre prețurile de stat. Acest coș de alimentare m-a îndepărtat de soia din alimente. Deci, din acest punct de vedere, nu pot fi considerat demnitar, nici ca acei care au mîncat salam cu soia și nici ca acei care au mîncat porc îngrășat cu soia. De fapt, ambele categorii s-au unit prin formula de compromis: „au mîncat cu soia", pentru a nu se mai face diferențierea după ideologia de introducere a soiei în alimente. Este adevărat că cei care au mîncat porc îngrășat cu soia au zis că în felul acesta și ei au fost otrăviți de comuniști. Și ca să pară convingători s-au făcut că se cutremură, în decembrie 1989, de ziceai că se dărîmă comunismul. Dar nu s-a dărîmat. Au rămas totuși ca dizidenți în rîndul mîncătorilor de soia, doar că fiecare a revenit la gustul anterior: de soia în salam, sau de soia în porc.

Imediat după unirea întru soia, am crezut că trîmbițatele măsuri de revigorare a zootehniei mă vor determina să renunț la găinile crescute cu tot ce se găsește în ograda gospodarului, la porcii pofticioși de ierburi, rădăcinoase, zer rezultat din prepararea brînzeturilor (ceva mai slab în grăsimi decît laptele din comerțul de stat) și să mă obișnuiesc cu delicatesele rezultate din utilizarea proteinelor, zooforturilor, biostimulatorilor din import. Dar cu toată bunăvoința mea de a trece la regimul dietetic democrat, de data aceasta nu mă lasă punga. Situația s-a inversat. Cumpăr mai ieftin de la conțăranii mei decît de la stat. Probabil că așa am eu ghinion, nu mă pot încadra în democrație.

I.D.S.

ȘTIRI INTERNE • ȘTIRI INTERNE

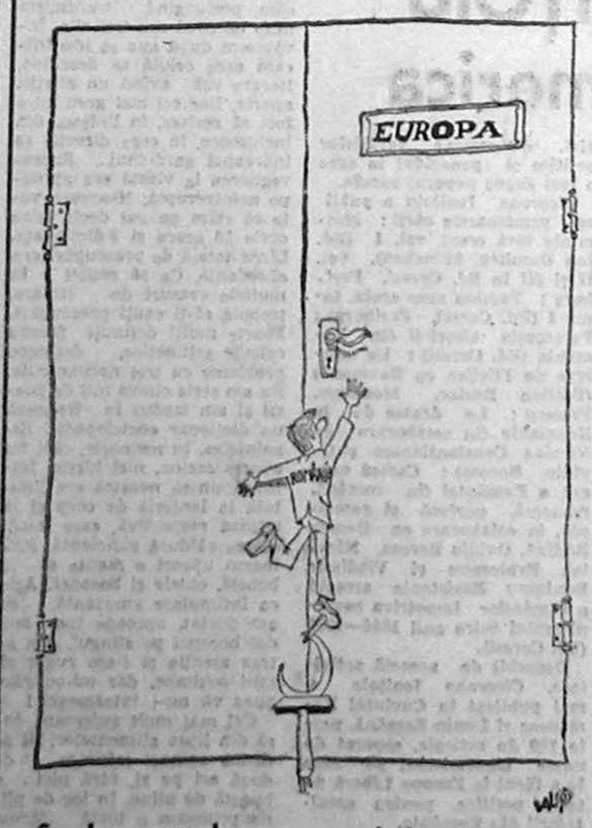

Se lucrează la programul de guvernare

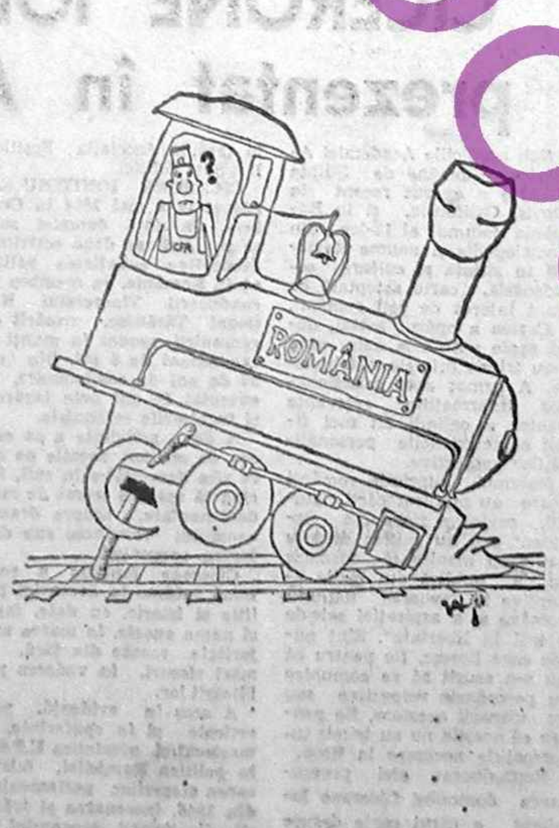

Ministerul de Externe și-a prezentat raportul de activitate

Fericirea, după Văcăroiu

BARBU CIOCULESCU

Două sînt, deocamdată, opțiunile majore clar mărturisite ale viitorului prim-ministru, indiferent de persoanele — personalitățile? — la care va apela, în vederea constituirii noului cabinet. Asistarea producției, pentru a se pune capăt declinului generalizat al economiei naționale urmează să se efectueze în concordanță cu acordarea unui sprijin sporit claselor defavorizate, de a căror protecție socială guvernele anterioare s-au ocupat într-o măsură nesatisfăcătoare.

Ambele direcții pretind enorme disponibilități materiale, pe șleau resurse bănești și, desigur, nu cele ale unei monede în suferință cronică, ea singură necesitînd o invigorare care, la rîndul ei ar costa bani — foarte mulți. În fapt, aceste mijloace lipsesc și nimeni nu cunoaște mai bine decît micul grup de la conducerea țării, cel suprapus guvernului propriu-zis, înspăimîntătoarea sărăcie bugetară a României anului 1992. Totuși, campania electorală a F.D.S.N.-ului, formațiunea politică a grupului de care am vorbit mai sus s-a purtat pe amețitoare surplusări de promisiuni, de o iresponsabilă generozitate. Dar, precum se știe, continuitatea este prima virtute a oricărei guvernări, fără de care toate celelalte își pierd rațiunea de a fi.

Odată acest punct cîștigat, statul major al puterii s-a preocupat de elementul imediat următor, în ordinea intereselor sale: propria protejare. Un guvern de uniune națională care să ia asupră-și blestemul celor aproape trei ani de guvernare nomenclaturistă ar fi oferit un scut ideal, prea frumos ca să se dovedească și adevărat — după cum s-a văzut. Un guvern de tehnicieni ar fi constituit, în rang secund, un satisfăcător baraj între F.D.S.N. și restul națiunii, precum și un secretariat al Puterii legat de centrală prin cîte sonerii ar fi fost nevoie și cu tot atîtea camere de televiziune.

(Continuare în pag. a 4-a)

www.ipcdl.ro

„DREPTATEA" vă prezintă:

Parlamentarii PNȚCD

MATEI BOILĂ—senator de Cluj

(CONTINUARE DIN NUMĂRUL TRECUT)

MARIANA SIPOȘ: După ce ne-ați dezvăluit lucruri atît de interesante despre Iuliu Maniu, am dori să ne vorbiți despre studiile dumneavoastră. Au fost probabil studii de teologie...

MATEI BOILĂ: Nu, n-am făcut deloc studii teologice. Eu am terminat facultatea de drept. Cînd am ieșit din pușcărie am dat examenul de stat. În 1946—1947 fusesem secretarul Tineretului Universitar Național-Țărănesc din Cluj și bineînțeles că participasem cu tot entuziasmul la manifestațiile anticomuniste studențești. Am fost arestat și eliberat după aceea pentru că așa era situația pe atunci. Ei spuneau că nu pot să garanteze liniștea dacă nu arestează cîțiva studenți. M-au dus la București, după o nouă arestare, am fost din nou eliberat, am fost din nou căutat. M-am ascuns, am stat și la Bădăcin o vreme. Acolo au venit jandarmii asupra casei, din toate părțile, am fugit cu fratele meu prin pădure, m-am ascuns în alt sat, am stat vreun an sau doi ascuns, apoi am ieșit. M-am înscris din nou la facultate, în 1951, am terminat-o, și deși am fost singurul integralist, din 260 de studenți, n-am fost plasat nicăieri; în timpul facultății luasem de nenumărate ori cuvîntul împotriva marxism-leninismului. Tot căutînd serviciu, printr-un prieten de-al meu, Ienicea Radu, care era medic, m-am angajat ca tehnician în biroul o schelă petrolieră de lîngă Tîrgoviște, unde dealtfel era și fratele meu, dat afară din facultatea de medicină și ajuns acolo asistent medical. În 15 august '52, i-au arestat pe toți foștii demnitari, foștii conducători din județe ai partidelor politice și le-au dat pedepse administrative. Dintre studenții din '47, am fost doi arestați: eu și Horia Ciortin. Pot să spun că am contribuit într-un fel la faptul că au fost puțini dintre studenții național-țărăniști care au fost arestați. De ce? Pentru că în anchetele care au urmat arestării am refuzat să dau numele celorlalți membri ai conducerii TUNT din Cluj. Le-am spus o versiune care lor le convenea: anume că Maniu conducea organizația prin oamenii lui. Eu eram nepotul lui, primeam directive de la București și le puneam în aplicare. Așa se face că au fost atît de puțini arestați de la noi atunci, în cadrul acesta administrativ. Pentru că altfel foarte mulți studenți au intrat, săracii, în închisoare cu toț soiul de organizații anticomuniste.

M.S.: Dar cum v-au găsit la Tîrgoviște? Vă amintiți cum ați fost arestat?

M.B.: Cum să nu! Au venit noaptea, în 15 august, acasă la noi. Eram trei burlaci, vă închipuiți cum locuiam... Mi-au spus că merg să dau o declarație. Dar eu eram la a treia arestare și știam ce-nseamnă asta. Mi-am luat, deși era august, toate hainele groase, mi-am luat un geamantan mare cu tot ce aveam acolo, zahăr, slănină... M-au dus la Tîrgoviște și m-au băgat în beciurile securității împreună cu toți cellalți din categoria noastră. Era o murdărie grozavă în beci, dar eu mi-am întins ceva pe jos și am dormit cîteva ore în șir. Nu cunoșteam pe nimeni dintre frunașii politici din localitate, erau toți îmbrăcați în haine de oraș elegante și se mirau cum de-am putut dormi în mizeria aceea. I-am răspuns profesorului Tomescu, tocmai făcusem cunoștință cu el, „Hai să amînăm discuția asta peste cîteva luni!" Peste două luni eram la canal, înotam printr-un noroi îngrozitor și pe cine văd? Pe profesorul Tomescu, săracul, cu hainele alea bune, că n-avea altele, pline de noroi, ședea pe marginea unui șanț... Din perioada aceea de la Midia îmi amintesc un episod care arată cum merg lucrurile cu teroarea asta comunistă, supusă pînă și ea unor norme birocratice care duc la niște rezultate cu totul altele decît acele pe care ei intenționează să le aplice. Eu eram condamnat deci administrativ și nu prin sentință judecătorească. Între timp au descoperit și o faptă penală a mea, îl adăpostisem pe Ovidiu Cotruș un om de o cultură și un talent deosebite, care era condamnat șapte ani pentru activitate contra comuniștilor. M-au dus de la canal ca să mă judece și penal. Între timp a murit Stalin și pedeapsa administrativă s-a desființat, dar așa cum fac ei, nu dintr-odată. Deținuții administrativi au fost eliberați treptat, unii au mai stat chiar doi ani după aceea. Eu care mai aveam încă o bubă în plus, o faptă penală, am scăpat mai ușor. Cel care m-a judecat era un fost coleg de facultate. Mi-a dat numai un an. Așa că am fost eliberat înaintea celorlalți administrativi.

M.S.: Cînd ați fost eliberat?

M.B.: În cincizeci și trei, în noiembrie.

M.S.: Și asta a fost ultima închisoare...

M.B.: Da de unde, am mai stat încă opt ani... Pentru că după eliberarea din 1953, am făcut un memoriu. Mă trimiseseră din nou la Tîrgoviște, la schela Ochiuri, la munca de jos. Am fost și sondor...

M.S.: Aveați pregătire în meseria asta?

M.B.: Am făcut un curs dar nu mi-a folosit la nimic. Am fost trimis ca muncitor simplu, la sondă. Era iarna aceea grea, dar am rezistat foarte bine. Acole, noi am făcut un memoriu pe care veniam să-l trimitem în occident, semnat. Pentru ca să protestăm împotriva înfeudării țării noastre de către Uniunea Sovietică și împotriva recunoașterii acestui fapt prin primirea României în ONU. Am semnat sora mea, fratele meu, eu și Nicolae Băleșă. Din păcate am fost turnați, nici nu mai spun de cine, și arestați.

M.S.: Nu mai aveți nici o copie a memoriului?

M.B.: Nu. Nici una. Le-a confiscat securitatea. Trebuie să fie și acum la dosar... Am stat din cauza asta în închisoare pînă în '64 cînd am fost eliberat cu toți cellalți... Am cunoscut acole și cîțiva episcopi greco-catolici și după ce am ieșit, ei m-au contactat și m-au rugat să devin preot, pentru că biserica noastră era în zilele acelea foarte grele, în clandestinitate. Deși nu am avut nici o pregătire specială și nu am prea multe calități necesare pentru asta, mi-am zis că ce nu am vrea să refuz, fiindcă nu știu să cînt, de exemplu. Trebuia să fac asta pentru Biserică. M-a hirotonit cardinalul Todea... Țineam slujbele la mine acasă. Adunam și cincizeci-șaizeci de credincioși. Am fost amenințat de nenumărate ori de securitate. Le-am răspuns că nu fac nimic ilegal; ilegal era ceea ce făceau ei, pentru că în constituție se prevedea libertatea religioasă. Între timp am lucrat ca economist, am elaborat chiar o lucrare, intitulată „Studiu comparativ între economia integral planificată și cea cu zone de libertate". Am încercat să-l trimit în Occident, n-am reușit, l-am publicat abia după revoluție la Editura Albatros cu titlul „Socialism sau libertate economică". Dna Geta Dimisiana n-a zbătut ca să apară. Lucrarea este acum epuizată, e greu s-o mai găsești.

M.S.: Cum se împacă misiunea preotului cu aceea de parlamentar?

M.B.: Credința creștină nu implică un anumit mesaj social-economic. Are numai exigențe morale în acest plan. Am considerat însă momentul aciunii ca unul în care o angajare și a noastră, a Bisericii este necesară pentru că există niște valori care depășesc disputele obișnuite dintre partide. Aceste valori trebuie apărate.

M.S.: Care credeți că e menirea parlamentarilor opoziției democratice în actualul parlament?

M.B.: Ca lumea întreagă să realizeze cine sînt de fapt fedeseniștii, împreună cu cine formează ei majoritatea. Să arătăm țării care e adevărata alternativă. Noi aveam această datorie să facem în așa fel ca lumea să înțeleagă cine sînt de fapt cei care conduc. Nu facem aliceva acum decît să reluăm lupta noastră din '47. Nu ne-am blazat, nu ne-am pierdut entuziasmul.

M.S.: Numai că mulți vă acuză că nu ați reușit să rămîneți tineri...

M.B.: Eu mă simt foarte tînăr. Și singura diferență între noi și mai tinerii noștri colegi parlamentari este aceea că noi sîntem mult mai tineri ca ei...

MARIANA SIPOȘ

O precizare...

DREPTATEA a publicat, la 29 octombrie a.c., un articol în care se lua atitudine împotriva celor doi conducători ai Institutului-gazdă al unei întîlniri internaționale: Zilele juridice româno-francezе. Numele celor două persoane nu erau pomenite. Nici măcar titulatura exactă a Institutului.

Unul dintre cei doi juriști, dl. Paul Mircea Cosmovici, directorul Institutului de Cercetări Juridice din București, ne roagă să publicăm, în virtutea dreptului la replică, o precizare.

Domnia sa începe prin a afirma: „Nota apărută este total lipsită de o informare corectă". Noi indicasem însă sursa informației referitoare la domnia sa: denunțarea publică, de către poetul Mircea Dinescu, „într-un articol de pomină", a faptului că juristul a făcut apologia minerilor din iunie 1990. Dl. Paul Mircea Cosmovici, ignorînd acel articol, scrie următoarele:

Am fost ales în unanimitate, prin vot secret, ca director titular al Institutului de Cercetări Juridice din București, la 3 februarie 1990. Deci o lună după Revoluția din Decembrie 1989.

Numirea mea ca membru corespondent al Academiei Române a fost făcută pe baza unor numeroase lucrări juridice și filozofice.

Datorită valorii lucrărilor mele am fost trecut în „The Philosopher's Index" din S.U.A.

Acuzația că aș fi făcut apologie „mineriadelor" este total eronată și lipsită de orice temei.

După Revoluție am călătorit o singură dată, cu mijloace financiare proprii, pentru interese personale, în străinătate.

O CARTE DE RAFAEL CALDERA

SPECIFICITATEA DEMOCRAȚIEI CREȘTINE

Cartea lui Rafael Caldera — apărută recent în română, după ce a cunoscut mai multe ediții în spaniolă și a fost tradusă în numeroase limbi europene — reprezintă un tratat de referință. Om de acțiune politică — R. Caldera a fost președinte al Venezuelei (1969—1974) —autorul acestei cărți a adus, prin opera sa științifică, o contribuție doctrinară esențială pentru creștin-democrație.

După o introducere dedicată analizei termenului de democrație creștină („Elementul democratic are, neapărat, caracter politic, iar cel creștin prezintă caracterul filosofic și poziția sau doctrina socială"), autorul își organizează demersul în trei mari capitole: elementul democratic; elementul creștin; specificitatea partidelor democrat-creștine.

Prezentînd elementul democratic, R. Caldera arată vicisitudinile democrației și condițiile în care a apărut creștin-democrația „în aspirația de a asocia democrației consecințele derivate din principiile filosofice creștine". Accentuează concepția creștin-democraților despre **democrație în deplina ei realitate** („nu ca simplu mecanism, nu ca o problemă pur numerică... Nu e un fapt de procedură... este o stare de conștiință"); definește **democrația personalistă** („garantarea ideii de persoană umană, a demnității și libertății sale"; a tuturor); **democrația pluralistă** (ideologic, social; familia — instituție fundamentală; distincția între instituții — realități permanente și structuri — manifestări concrete); **democrația comunitară** („Pentru noi, obiectivul acțiunii politice nu este individul, ci comunitatea. Nu căutăm binele individual, ci binele comun... dreptatea socială... egoismul învins de iubire... solidaritate"); **democrația participativă** („permanenta participare a poporului în procesul democratic", organizare și dialog); **democrația organică** („se opune democrației neorganice, prototip al individualismului liberal"; „trebuie să respectăm, să ascultăm, să luăm în considerare raționamentele celuilalt... în jurul unei idei de dreptate socială... atît de strîns legată de concepția democrat-creștină").

Prezentînd **contribuția filosofiei creștine** la această doctrină, Caldera scoate în evidență **afirmarea spiritualității, fondul etic al politicii** („respingem dihotomia în conduită... conform căreia politica este o artă supusă normelor de convenienței, iar morala — o normă pentru conștiința personală, care nu are nici o legătură cu acțiunea oamenilor în viața publică"); **demnitatea persoanei umane** (99,9% din cetățenii unei țări nu pot autoriza nici o acțiune care să prejudicieze drepturile fundamentale ale restului de 0,1%"); **inițiativa binelui comun** (rațiunea de a fi a autorității); **perfectibilitatea societății civile** (concomitent cu „minunile în cercetare și tehnologie").

Explicînd motivul pentru care doctrina creștin-democrată se mai numește uneori și social-creștină, Caldera arată cum „găsim în creștinism o sursă de inspirație pentru acțiune... împlinită, în mod special, într-o concepție pochilă". Se subliniază marea revoluție produsă de Creștinism, care a repus munca în drepturile sale nobile de „valoare esențială a societății". Subliniind distanțarea de liberalismul capitalist și de socialismul marxist, Caldera arată conceptul creștin-democrat de proprietate: „bunurile să fie folosite de către o persoană și, prin intermediul acesteia, să servească pentru împlinirea obiectivelor comunității". Alte categorii analizate: rolul statului, apărarea grupurilor sociale, solidaritatea universală, dreptatea socială internațională.

Al III-lea capitol, **specificitatea partidelor creștin-democrate**, pornește de la temeiul istoric al activității acestora, nemulțumite de concepțiile materialiste excesive, care au împiedicat realizarea dreptății sociale pentru fiecare ființă umană.

Partidele creștin-democrate sînt descrise în mod pertinent ca fiind **aconfesionale, democratice, împotriva** utilizării **violenței**, adepte ale **consensului**, ale metodelor democratice (manifestații, greve; recurgerea la insurecție ar putea fi uneori justificată etic de „arbitrariul, privarea de drepturi legitime, împiedicarea participării la lupta electorală).

Ediția în limba română, apărută la Editura Progresul Românesc zilele acestea, are o prefață de Ion Rațiu și un epilog de Eduardo Frei. Bibliografie bogată. Traducerea: Doina Lascu.

LIVIU PETRINA

TUNȚ comemorează ziua de 8 noiembrie 1945

Sîmbătă 7 noiembrie, Centrul Universitar al Partidului Național Țărănesc Creștin Democrat a organizat un simpozion dedicat manifestației de la 8 noiembrie 1945.

Atunci, în Piața Palatului, cei mai mulți dintre conducătorii de azi ai PNȚCD au jucat un rol însemnat în organizarea marii demonstrații de solidaritate a libertăților cetățenești și independenței României. Ion Diaconescu, Ioan Bărbulescu, Ioan Ghica, Sergiu Manciulescu, Cicerone Ionițoiu, Ion Ursu, Constantin Ionescu au fost prezenți la evenimentele celor care îl aclamau pe Regele, pe Iuliu Maniu și pe Constantin Brătianu. Au participat tineri naționaliști de frunte ca Augustin Visa, Mihai Teodorescu, Aurel Ludoșanu și alții. Unii dintre ei au fost arestați, dar toții au continuat să susțină ideile celor care le-au deschis drumul. Naționaliștii au început să trăiască.

La comemorarea de săptămînă, 7 noiembrie 1992, au participat domnii Corneliu Coposu, președintele PNȚCD și CDR, Vintilă Brătianu, vicepreședinți ai PNȚCD și PNL-CD și profesorul universitar Dinu C. Giurescu, care a adus o prețioasă contribuție evocînd evenimentele pe baza unor documente din epoci.

MONARHIA CONSTITUȚIONALĂ, ELEMENT CONSTITUTIV AL ROMÂNIEI MODERNE

Vineri după-amiază, în amfiteatrul Nicolae Bălcescu de la Facultatea de Filologie a Universității din București, a avut loc, în organizarea Ligii Studenților din această universitate, o discuție cu tema „Rolul Monarhiei în istoria modernă a României". Întîlnirea s-a bucurat de participarea d-lui senator Corneliu Coposu, președintele Partidului Național Țărănesc Creștin Democrat, alături de care au mai fost prezenți d-nii **Nicolae Silviu Ionașcoa și Gh. Ceaușescu.**

Într-o sală devenită neîncăpătoare, s-au scos în evidență meritele Monarhiei Constituționale în dezvoltarea modernă a României, ce de fapt începe odată cu sosirea în țară a prințului Carol, cel ce avea să fie primul **Rege încoronat al țării** după ce îi dobîndise independența. **I.S.**

ASOCIAȚIA FRANCEZĂ DE AJUTOR MEDICAL AL ROMÂNILOR

Organizează în colaborare cu INSTITUTUL FRANCEZ, vineri, 13 noiembrie, ora 18, bd. Dacia 77 „Conferința Medicală" cu participarea pr. P. Godeanu, șef serviciu medicină internă Spitalul Pitié — embolile colesteroluluі, pr. J.C. Piette, serviciul medicină internă Spitalul Pitié — sindromul antifosfolipidelor, dl. M. Secret, director medical Spitalul Pitié—Salpetrière — noua reformă spitalicească în Franța.

★

De asemenea organizează întîlnire cu medicii și cu studenții la medicină (anii 4-5-6) interesați de posibilitățile de specializare în Franța: vineri, 13 noiembrie, ora 13, sala de conferințe: Colegiul Sava (fost Nicolae Bălcescu), str. Gl. Bértheiot. Eventuale relații: tel. 13.91.04. București.

PNȚCD la zi

Pregătirea Conferinței Naționale a Organizației Muncitorești

Joi, la sediul Organizației Muncitorești Centrale a Partidului Național Țărănesc Creștin Democrat, a avut loc reuniunea obișnuită săptămînală, dar de data aceasta fără a mai fi prezentată vreo expunere.

Întîlnirea a fost rezervată discuțiilor și propunerilor în vederea Conferinței Naționale a Organizației Muncitorești, ce se va ține în zilele de 21—22 noiembrie în sala Centrului de Presă din str. Batiștei.

S-au avansat o serie de propuneri pentru organele conducătoare, ce urmează a fi validate în cursul acestei săptămîni, pentru a putea fi înaintate plenului Convenției, ce se va pronunța asupra lor prin vot.

F. IOAN

CONFERINȚA NAȚIONALĂ A ORGANIZAȚIEI CENTRALE MUNCITOREȘTI

COMUNICAT

Conform hotărîrii Biroului de Conducere și Coordonare a PNȚCD, în temeiul prevederilor statutului, Organizația Muncitorească a PNȚCD, va ține în zilele de 21—22 noiembrie 1992, orele 9,00 Conferința Națională a acestei organizații muncitorești.

Conferința Națională a Organizației Muncitorești, va proceda și la alegerea noilor organe de conducere a acesteia.

Organizațiile județene și de sectoare sînt rugate a trimite delegații conform instrucțiunilor primite. Conferința se va ține în sala Centrului European de Presă din str. Batiștei nr. 14.

De la Departamentele de Studii

1. Direcția Departamentelor de Studii, Doctrine și Programe roagă membrii și simpatizanții Cercurilor de Studii, să contribuie cu publicații de specialitate la constituirea Bibliotecii Virgil Madgearu, bd. Carol I, nr. 34, corp B, scara 1, etaj 1, sala 1.

2. Cercul de Ecologie invită membrii și simpatizanții PNȚCD, marți 10 noiembrie orele 17, în bd. Carol I, nr 34, corp B, scara 1, etaj 1, sala 1, pentru dezbateri.

3. Cercul de Energetică invită membrii și simpatizanții PNȚCD, miercuri 11 noiembrie orele 17, în bd. Carol I, nr. 34, corp B, scara 1, etaj 1, sala 1, pentru dezbateri.

Vicepreședintele PNȚCD CICERONE IONIȚOIU prezentat în America

Sub auspiciile Academiei Americano-Române de Științe și Arte a apărut recent la Davis, California, și în România volumul al 12-lea din Enciclopedie și anume **Românii în știința și cultura occidentală**, carte așteptată cu mult interes de toți românii.

Cartea a apărut astăzi, după șapte ani de la data cînd s-au trimis primele chestionare. A urmat apoi selecționarea informațiilor relevante pentru a oglindi cît mai fidel caracteristicile personalităților respective.

Volumul cuprinde românii „care au publicat cărți, studii, reviste, ziare din Occident sau au inițiat diferite activități menite să formeze opinia publică din țările adoptive în favoarea năzuinți române și a aspirației sale de a trăi în libertate". Sînt nume care lipsesc, fie pentru că nu s-a reușit să se comunice cu persoanele respective sau cu urmașii acestora, fie pentru că aceștia nu au trimis informațiile necesare la timp.

Reproducem aici prezentarea domnului **Cicerone Ioniță**, a cărui carte despre **Rezistența anticomunistă din munți** a fost lansată de curînd în țară la Asociația Foștilor Deținuți Politici.

CICERONE IONIȚOIU s-a născut la 8 mai 1924 în Craiova. În viața domniei sale se pot distinge două activități deosebite: activitatea politică în România, ca membru al conducerii Tineretului Național Țărănesc, urmărit de comuniști, ascuns în munți și condamnat de 6 ori. Din cei 26 de ani de condamnare, a executat 10 ani prin lagărele și închisorile comuniste.

A doua activitate a sa este cea de scriitor, vocație pe care și-a dezvoltat-o în exil, făcînd să apară o seamă de cărți documentare, asupra dramei neamului românesc sub dictatura comunistă.

Cicerone Ioniță a scris nouă volume în domeniul politic și istoric, cu date, fapte și nume exacte, în marea majoritate scoase din țară, cu mari riscuri, în vederea publicării lor.

A scos în evidență, prin articole și în conferințe, amestecul și presiunea U.R.S.S. în politica României, falsificarea alegerilor parlamentare din 1946, înscenarea și trădările din timpul procesului Iuliu Maniu, destrămarea instituțiilor de bază ale României, distrugerea partidelor politice și genocidul la care a fost supus poporul român.

Cicerone Ioniță a publicat următoarele cărți: **Morminte fără cruci**, vol. I (Ed. Ion Dumitru, München), vol. II și III în Ed. Coresi, Freiburg; **Tombes sans croix**, tome I (Ed. Coresi, Freiburg); **Persecuția bisericii din România** (Ed. Coresi); **La martyre de l'Eglise en Roumanie** (Edition Resiac, Montsurs, France); **Le drame de la Roumanie** (în colaborare cu Nicolae Constantinescu și Ovidiu Borcea); **Cartea neagră a României** (în română, franceză, engleză și germană), în colaborare cu Remus Rădină, Ovidiu Borcea, Nicolae Evolceanu și Vladimir Bontmy; **Rezistența armată a românilor împotriva comunismului între anii 1944—1960** (Ed. Coresi).

Deosebit de această activitate, Cicerone Ioniță a mai publicat în Cuvîntul Românesc și Lupta Română, peste 100 de articole, separat de unele transmisiuni pe care le-a făcut la Europa Liberă, pe teme politice, pentru ascultătorii din România.

ANCA ANDREI-FANEA

Dacă deținuții politici ar fi avut o Golgotă, ea s-ar fi numit Rîmnicu Sărat

(Urmare din pag. 1)

slăbiciune în care eram noi. Și totuși reușeam să comunicăm, prelungind transmisia timp de două sau trei zile. Învățasem după auz să identificăm care celulă se deschide, fiecare ușă avînd un scîrțîit aparte. Dar cel mai greu mi-a fost să sesizez, în liniștea din închisoare, în care direcție se îndreaptă gardianul... Supravegherea la vizetă era aproape neîntreruptă. N-aveam voie să stăm pe pat decît între orele 10 seara și 5 dimineața. Lipsa totală de preocupări era obsedantă. Ca să rezistăm în multele ceasuri de izolare, trebuia să-ți cauți preocupări. Foarte mulți deținuți făceau calcule aritmetice, dezlegau probleme cu trei necunoscute. Eu am scris cîteva mii de poezii și am tradus în franceză un dicționar enciclopedic. Bineînțeles, în memorie, căci nu aveam creion, nici hîrtie. Îmbrăcămintea noastră era limitată la lenjerie de corp și la zeghea respectivă, care nu-ți oferea căldură suficientă. Primeam uneori o manta și o bonetă, obiele și bocanci. Așa, ca întîmplare amuzantă, eu am purtat, aproape trei ani, doi bocanci pe stîngul. Am atras atenția și i-am rugat să mi-i schimbe, dar mi-au răspuns că nu-i interesează!

Cel mai mult sufeream însă din lipsa alimentelor. Ni se dădea aceeași mîncare de două ori pe zi, fără nici o bucată de pîine. În loc de pîine primeam o turtă făcută din semințe de măturică, opărită și coaptă în cuptor.

Ion Mihalache aruncat în pielea goală în groapă, într-un cimitir mlăștinos

Ion Mihalache a murit în anul 1963 în închisoarea de la Rîmnicu Sărat, unde nu se acorda nici un fel de asistență socială. Sigur, la starea lui a contribuit și regimul de detenție și de alimentație. Încetul cu încetul, datorită inaniției și brutalităților inumane la care a fost supus, a murit. Ca și ceilalți deținuți decedați, a fost aruncat în pielea goală, într-un cimitir mlăștinos, așa încît osemintele sale nu vor fi niciodată recuperate. După mulți ani am înștiințat în libertate pe foștii torționari. Spre deosebire de ei, care erau îngroziți și căutau să dispară, i-am privit cu compasiune, gîndind că, dacă au ajuns la o asemenea degradare umană, nu pot să mai revendice calitatea de om. Sînt convins că nu merită nici măcar o tentativă de răzbunare pentru crimele comise. S-ar simți onorați, dacă li s-ar acorda atenția unei răzbunări!

Nu victimele trebuie să-și asume rolul de justițiari!

Este vorba de propria mea convingere. Nu văd de ce niște suboameni ar trebui să merite atenția unei vendete. Sigur că cei care s-au făcut vinovați de crimă trebuie să răspundă în fața justiției, însă nu victimele trebuie să-și asume rolul de justițiari! Există o justiție a țării, care poate să aplice eventuale sancțiuni celor care vor fi dovediți că au profesat în mod criminal. Nu ne vom transforma niciodată în „înnători de vrăjitoare". O problemă pe care o aplicăm „tans-mutandis" și foștilor membri de partid. Din cei 3 800 000 de cotizanți P.C.R. nu cred că au fost mai mult de 2 000 de inși comuniști prin convingere.

La arestare aveam 112 kg, la ieșire aveam 51 kg...

Dacă n-aș fi fost optimist, n-aș fi putut să supraviețuiesc. În ultimii 8—9 ani de pușcărie, alimentația deținuților era în mod premeditat slăbită în maniera exterminării. Se dădeau 4—500 de calorii pe zi. La arestarea mea, în 1947, aveam 112 kg (am fost campion universitar la haltere, la categoria grea), la ieșirea din pușcărie rămăsesem la 51 kg. Aproape toată generația mea în vîrstă s-a prăpădit în închisorile și lagărele acestui regim. Lipsa de alimente, lipsa unor elementare condiții igienice, fără băi și fără nici un medicament, lipsa de căldură (am petrecut 8 ierni izolat, fără pic de căldură!) au fost toți factori de exterminare. Vreme de ani de zile n-am putut scrie nici un cuvînt, iar la ieșirea din închisoare uitasem de vorbesc!

Prostia mare ar fi dacă s-ar înmulți agricultorii

Peste toate calculele privind creșterea șomajului în țară se mai strecoară și ideea că în agricultură ar exista posibilitatea unor parțiale. Și această idee a fost și este susținută de către oameni mari, care se pot demonstrație. Doar lozinci că pământul este al celor ce-l muncesc și că s-a făcut o greșeală în Legea fondului funciar cînd s-a prevăzut punerea la posesie și a „paraziților" de la oraș. Și că ar trebui ca fiecare țăran să aibă pământ doar cei care se întorc la sate și-l muncesc.

Demagogii multe s-au făcut în campania electorală că ar apărați țăranii de „pământ" care vor numai pământ pentru a-l specula și nu ca-l muncească. Este adevărat că, într-un moment de [illegible], președintele Iraqus [illegible] a spus-o că voturile „în [illegible]" ar fi fost ale „puștilor de moștenitori", care [illegible] de la sate.

Lăsînd însă la o parte speculațiile electorale, întrebarea care se pune este: chiar și în cazul în care forța de muncă în agricultură?

Dacă ne orientăm după atitudinea țăranilor de revoltă din anii trecuți, fiind toți populația de la oraș, indiferent de ocupație, trebuia să fie la culesul de porumb, strugurii, fructe roșii etc. pe care ne spune că este nevoie de forță de muncă suplimentară în agricultură. Putem să aducem ca argument și aspectul de îmbătrînire a forței de muncă în agricultură, dar nu mai cum este văzută și numărată sau determinată. Dar la ce nivel este necesară forța de muncă în agricultură? Pe ce bază se poate calcula?

Evident, sînt metode! Numai că depinde de la ce bază plecăm și ce obiective ne propunem. Din calcule nu putem elimina productivitatea. Iar aceasta este mai dificil de calculat pentru perspectivă.

Nu însă imposibil, dacă avem în vedere situații din diverse țări cu agricultura dezvoltată, la nivelul cărora vrem să ajungem. De exemplu, în țările occidentale forța de muncă ocupată în agricultură este de: 7,9% din totalul populației active, în Austria; 2,7% în Belgia; 5,5% în Danemarca; 5,6% în Elveția; 6% în Franța; 3,7% în Germania; 3,6% în Italia; 4,3% în Olanda; 2,1% în Regatul Unit; 3,3% în Suedia. Toate în comparație cu România care are 28,2% forță de muncă în agricultură din totalul populației active. Adică de cinci ori mai numeroasă decît media din țările vest-europene.

Dacă vrem să rămînem la nivelul actual, este normal să oprim exodul spre oraș și pentru înlocuirea bătrînilor trebuie să se întoarcă cei în putere. Dacă însă tindem spre o agricultură dezvoltată, rezultă necesitatea reducerii ponderii forței de muncă, treptat, pe măsură ce crește productivitatea, pînă ajungem la a cincea parte din existentul actual. Adică să ajungem la 600–700 mii față de cca. 3 000 mii cît formează procentul de 28,2, arătat mai sus.

Așadar, dacă avem în vedere această perspectivă, există și perspectiva șomajului în agricultură. Și ce facem cu aceștia care devin acum disponibili, fără să-i socotim și pe cei care-i trimite puterea în agricultură?

De fapt agricultura a fost sectorul care a dat cei mai mulți șomeri, chiar și în perioada comunistă. Dacă luăm ca exemplu numai forța de muncă din CAP-uri, care era în 1962 de 4 868 mii, a scăzut pînă în 1989 la 1 910 mii. Deci 2 658 mii nu și-au mai găsit de lucru în agricultură și a trebuit să fie absorbiți de industrie.

Această tendință va exista și în viitorul apropiat, pentru că dezvoltarea, indiferent de oponenți, este în firea lucrurilor. Și în acest caz nu agricultura va trebui să absoarbă forța de muncă, ci industria din agricultură.

Ca urmare, pentru a rezolva problema forței de muncă în agricultură, preocuparea trebuie să fie în industrie. Este însă cu totul altceva dacă vorbim de dezvoltarea industriei mici în mediul rural, căreia trebuie să i se acorde atenția prioritară și să fie efectiv sprijinită de stat și nu să „aruncăm" oamenii la sate, ca să nu poată fi folosită forța de muncă existentă.

IONEL D. STRĂMBU

Casă țărănească în România, 1992

Cititorii ne solicită sprijinul

O lume la fel de nedreaptă și coruptă

Mulți spun că „Memorialul durerii" reușește să redea măcar puțin din ceea ce a însemnat diabolicul plan de reprimare a oricărei rezistențe anticomuniste din România anilor 1945–1989. Aveam și ne convingem de aceasta încă o dată, cînd învățătorul Vasile Pîrcălăbu, originar din Vădeni-Gorj, aflat acum în amurgul vieții, membru al organizației PNTCD Gorj, internat în spital, s-a prezentat la sediul organizației noastre pentru a ne cere sprijinul să fie reprimit în Căminul de bătrîni din comuna Suseni de unde a fost evacuat în mod abuziv în timpul spitalizării. Motivul pentru care conducerea căminului nu-l mai vrea? Faptul că învățătorul sesizează celor în drept multe abuzuri pe care le săvîrșește conducerea de azil în dauna celor asistați, unii a bieților bătrîni aflați la cămin pentru că nu mai au pe nimeni și uneori nimic pe lume.

Mă întreb, cu amar în suflet, după ce l-am ascultat ore în șir pe bătrînul învățător, ce replică ar putea să aibă cei de la căminul de bătrîni dacă li s-ar spune că învățătorul a fost arestat în 1955, într-un sat din Dobrogea unde era învățător, pentru vina de a fi refuzat să fie președinte al comisiei de colectivizare și dus direct la închisoarea Poarta Albă. Fără să fie judecat vreodată a fost ținut închis 9 ani. Întrebîndu-i pe cei care-l păzeau cît mai are de stat pentru că nefiind judecat nu-și cunoștea numărul anilor de detenție, i s-a răspuns scurt: „Ai să mori aici, tîlharule"! Întors după nouă ani de detenție, adică în 1964 cînd Dej a decis să o rupă cu stăpînul din Răsărit și a deschis porțile pentru toți deținuții politici, și-a găsit familia destrămată, iar profesia de învățător a rămas undeva departe ca o amintire, el trebuind să trăiască din truda brațelor ca necalificat.

Nu-l putem ajuta altfel decît să intervenim pe lîngă Prefectura Județului Gorj, ceea ce am și făcut, pentru a semnala abuzul împotriva acestui bătrîn care simte că se va stinge în mai puțin de un an, dar care, după spusele sale, moare cu regretul că lasă în urma lui o lume la fel de nedreaptă și coruptă ca cea care l-a chinuit aproape cincizeci de ani.

Prof. univ. dr. ing. GH. MIHĂIȚĂ
Președinte al PNTCD-Gorj

N. Red.: Adăugăm la relatarea primită de la PNTCD-Gorj, toată stima și tot respectul redacției noastre pentru dl. învățător Vasile Pîrcălăbu și așteptăm din partea forurilor în drept rezolvarea urgentă a cazului.

2 000 000 lei un autoturism „OLTCIT"!

Conform unor surse din Ministerul Industriei, prețul unui autoturism „OLTCIT" va fi în jur de două milioane lei. Prețurile subansamblelor care concură la realizarea autoturismului vin atît de ridicate încît un membru al conducerii uzinei a declarat că-i este jenă să le și rostească. Se fac eforturi pentru coborîrea prețului mașinii la circa 1,5 milioane lei, dar dorința uzinei de a scoate mașina la un preț accesibil „nu are ecou în afara sa". După toate probabilitățile, noul preț al autoturismului „OLTCIT" va intra în vigoare pe 16 noiembrie 1992. **(A.M. PRESS)**

Misterul falsificării laptelui la Brașov

Tot mai mulți cetățeni din Brașov au adresat plîngeri societății comerciale PRODLACTA pentru falsificare repetată a laptelui pus în vînzare. Cetățenii consideră că laptele care se strică la fiert și are și alte „bizarerii de comportament", este falsificat și cer o efectuare responsabilă a analizelor. Doamna Sanda Chirca, șefa controlului de calitate de la S.C. PRODLACTA Brașov n-a contestat valabilitatea plîngerilor cetățenilor, dar a declarat că aparatura de care dispune nu a putut determina cauzele „comportamentului ciudat" al laptelui. Au fost cerute analize sanitar veterinare din afara întreprinderii. Pentru laptele care se strică, brașovenii se scoală cu noaptea în cap și stau la cozi „ca să apuce". **(A.M. PRESS)**

Industria aeronautică în pragul falimentului

Conform unei documentații realizate de sindicate, industria aeronautică românească se află într-o stare critică fără precedent. Astfel, la Turbomecanica București, din 4 200 lucrători au mai rămas 2 400, cei mai mulți dintre aceștia aflați în șomaj tehnic. Se apreciază că lucrează mai puțin de 25 la sută dintre angajați, iar stagnarea uzinei costă circa 50 milioane lei lunar. La IAR Brașov (Ghimbav) au mai rămas doar 30 la sută dintre angajați, industria aeronautică de aici supraviețuind datorită reparațiilor la elicoptere. La METAV București, la care valoarea investițiilor în 1989 era de 22 miliarde lei, din 1 900 angajați au mai rămas 900. Utilajele pentru oțeluri speciale, importate din China, zac încă nemontate. **(A.M. PRESS)**

NU VĂ LĂSAȚI JECMĂNIȚI!

— Postul național TV nu își modifică standardul de emisie —

De cîtva timp o adevărată panică s-a stîrnit printre posesorii de televizoare. Oamenii sînt îngroziți de perspectiva deloc roză a unor cheltuieli substanțiale, pentru modificarea aparatelor. Diverse ziare au anunțat că posturile de televiziune autohtone își vor modifica de la 1 ianuarie 1993 standardele de emisie.

Ne-am interesat la Ministerul Comunicațiilor și am fost informați că, fără nici un dublu, postul național (programele 1 și 2) își va păstra nemodificat standardul de emisie cel puțin încă cinci ani. Doar posturilor particulare li se cere alinierea la standardul vestic (OIRT), diferit de cel est-european (CCIR), utilizat de TVR.

Pentru cei care doresc să recepționeze aceste posturi particulare precizăm că modificările ce trebuie făcute sînt diferite, funcție de tipul și generația din care face parte aparatul TV. Astfel, dacă receptoarele color nu necesită modificări, fiind din construcție bistandard, la aparatele alb-negru echipate cu circuite integrate modificarea este extrem de simplă pentru un electronist și costul ei e foarte scăzut. Doar aparatele cu lămpi sau hibride ce nu au prevăzută recepționarea canalelor 21–60, necesită un adaptor al cărui preț, de asemenea, nu este prea mare. Anunțăm aceasta întrucît, deja, au început să apară „specialiști" ce pretind sume mari pentru efectuarea acestor modificări.

AUGUSTUS COSTACHE

Atenție la consumul de băuturi!

A apărut printre multe alte băuturi răcoritoare pe piața vrînceană și un tip de PEPSI în sticle de plastic de 1,5 litri cu inscripționări în limba arabă. O astfel de sticlă a fost cumpărată de o familie (mamă și doi copii) din Focșani care după consum a fost internată, în data de 28 octombrie a.c. în spital prezentînd simptome ca amețeli, fosfene (culori vii diferite în fața ochilor) cefalee, vărsături. Respectiva băutură a fost aprovizionată de la firma NEW ORDER CHIMPEX IMPORT-EXPORT S.R.L. București cu factura 621/21.10.1992. Rugăm consumatorii să evite consumul acestei băuturi pînă la rezultatele analizelor efectuate la Laboratorul de Medicină Legală din Iași la probele trimise de Oficiul pentru Protecția Consumatorilor prin intermediul Centrului de Medicină Preventivă.

FLORIN MANOLESCU

La Cluj, șoferii amenință cu blocarea șoselelor și a vămilor

În urma majorării anormale a prețului la carburanți, Federația Sindicatelor Șoferilor din România — filiala Cluj, organizează o manifestație de protest, azi, marți, 10 noiembrie, ora 10,00, urmată de un miting de o oră în Piața Păcii. Se solicită și sprijinul populației, care este afectată în aceeași măsură de noile scumpiri. În cazul în care manifestația nu va avea efectul scontat, din 16 noiembrie a.c., ora 17,00 se va intra în grevă generală, cu blocarea șoselelor și a vămilor. **(Mediafax)**

Șoferii ieșeni vor participa la greva generală din 16 noiembrie

Conform unei știri a colegilor de la NORD-EST PRESS, Filiala Iași a Sindicatului Șoferilor din România va participa la greva generală din 16 noiembrie, cu blocarea drumurilor și a vămilor, dacă Guvernul nu va reveni asupra deciziei de mărire a prețului la carburanți. Mîine, 10 noiembrie, șoferii ieșeni vor declanșa o grevă de avertisment la ora 10. **(A.M. PRESS)**

Prețul benzinei în România și în alte țări

Asociația pentru protecția cumpărătorilor și posesorilor de autoturisme a adresat guvernului o scrisoare în cuprinsul căreia se apreciază că recenta scumpire a benzinei va duce la o pauperizare masivă, semnatarii întrebîndu-se chiar dacă nu se dorește cumva exterminarea în acest mod a românilor. În context sînt incluse și cîteva cifre de comparație cu celelalte țări europene. Astfel, în România, la salariul mediu de 24 dolari se pot cumpăra 106 litri de benzină (51 cenți/litru), în timp ce în Bulgaria cu salariul mediu de 115 dolari se pot procura 338 litri (31 cenți/litru), iar în Ceho-Slovacia cu 169 dolari se pot achiziționa 301 litri (56 cenți/litru). Celelalte două țări — spre deosebire de România, nu au producție proprie de petrol. În țările occidentale puterea de cumpărare e încă și mai mare. De exemplu, cu ajutorul de șomaj din Danemarca se pot achiziționa aproximativ 1000 litri de benzină.

În consecință, Asociația cere revenirea la vechiul preț al benzinei, considerînd incalificabilă măsura dispusă de guvern, de aplicare a unei accize de 116% la carburanți, cu atît mai mult cu cît la data scumpirii executivul nu mai avea competența de a lua asemenea măsuri.

În scrisoare mai sînt incluse cîteva propuneri de măsuri ce ar putea fi adoptate cu scopul de a limita scurgerile de combustibil peste granițe. În final autorul, dl. Ștefan Chițescu, președintele Asociației, avertizează asupra riscului organizării de mari manifestații în situația că executivul își va menține poziția inflexibilă în problema prețului combustibilului.

A. COSTIN

CIRCUL „GLOBUS"

CU SPECTACOLUL „PÎINE ȘI CIRC"

Luni, Marți	9—10.11.92	Relaxe
Miercuri	11.11.92	18,30
Joi	12.11.92	18,30
Vineri	13.11.92	18,30
Simbătă	14.11.92	15,00 ; 18,30
Duminică	15.11.92	10,00 ;16,00 ; 18,30

SPECTACOLELE OPEREI ROMÂNE ÎN PERIOADA 10 — 15 NOIEMBRIE 1992

Marți 10, ora 18 . . . . . NABUCCO (operă)
Miercuri 11, ora 18 . . . . . DON PASQUALE (operă)
Joi 12, ora 18 . . . . . ANOTIMPURILE, TRISTAN ȘI ISOLDA, SIMFONIA CLASICĂ (balet)
Vineri, 13, ora 18 . . . . . VIAȚA, O CĂLĂTORIE (balet contemporan)
Simbătă 14, ora 18 . . . . . LUCIA DI LAMMERMOOR (operă)
Duminică 15, ora 11 . . . . . PRECAUȚIUNI INUTILE (balet)

PANORAMIC

Săgeata solară

Această mașină de curse — numită „RaRa 10" — atinge viteze de 120 km/oră. Inginerii din Toyota au realizat-o pentru a concura la probele cu automobile solare și pentru cele prin cercetări de motoare alternative. Datorită materialelor de construcție, din fibră de sticlă, acest vehicul de un singur loc nu cîntărește decît 160 kg, lungimea: 5,96 m, lățimea 1 m, înălțimea 1,01 m.

Alimentarea se face printr-o baterie de nichel-zinc, cu celule de siliciu monocristalin și reprezintă o alternativă competitivă în construcție de motoare.

Toyota a prezentat tipul de auto solar „RaRa II" încă din 1990 și a ieșit prima la un concurs maraton. (GEORGE CARALEȚEANU)

82% DIN AMERICANI SÎNT DEPENDENȚI DE CAFEA

Persoanele care beau cel puțin două cești de cafea pe zi pot deveni dependente, astfel încît, atunci cînd renunță brusc apar simptome de depresie, nerăbdare și anxietate, a rezultat în urma unui studiu efectuat de Universitatea John Hopkins. Aproximativ 82% din adulții americani consumă cafea zilnic și, deci, sînt expuși acestui pericol de intoxicare, comentează REUTER.

CE RISCĂ FEMEILE ALCOOLICE

Femeile alcoolice riscă mai mult decît bărbații cu aceleași defecte. Statura lor mai mică și metabolismul mai lent ar putea fi explicațiile riscului sporit de moarte prematură, datorită bolilor specifice, accidentelor de mașină și violenței domestice. Nu numai că femeile riscă mai mult, dar cu cît sînt mai tinere, cu atît riscul este sporit, comparativ cu bărbații care consumă aceeași cantitate de alcool, este concluzia unui studiu realizat de un institut californian, citat de REUTER.

ȘTIRI DIN ȚARĂ

Timișoara:

Măsuri restrictive privind vînzarea benzinei

Între 2–16 noiembrie în județul Timiș a fost oprită vînzarea benzinei și motorinei la liber. Într-un comunicat difuzat de societatea locală PECO se precizează că toate resursele existente în județ sînt concentrate pentru a se onora cererile posesorilor de tichete cu subvenție.

Cluj:

Nu s-a eliberat nici un titlu de proprietate agricolă

Nici una din cele 148 562 persoane care au cerut să li se elibereze titlurile de proprietate în județul Cluj pentru pămînturile lor nu au primit documentul solicitat. Au fost eliberate doar adeverințe pentru 124 300 persoane, adeverințe care nu permit însă proprietarilor să dispună cum doresc de terenurile ce le aparțin. Această situație, consideră economistul Alexa Miron, director cu privatizarea la Direcția pentru agricultură și panificație din Cluj, constituie „cea mai sensibilă problemă a producătorilor agricoli". Într-un interviu acordat ziarului local „Adevărul de Cluj", dl. Miron scrie că este vorba de „un punct nevralgic de unde pornesc foarte multe dureri". **(U.V.) — ARPRESS**

Onești:

Închiderea unei fabrici de lapte

Fabrica de lapte din Onești și-a închis porțile. Motivul: lipsa de materii prime. Situația creată a determinat o criză acută a laptelui, întrucît în localitate se aduc zilnic doar 900 — 1 000 litri. Locuitorii se așează de cu noapte la coadă pentru a încerca să apuce laptele necesar copiilor.

FILMELE SĂPTĂMÎNII

AMANTUL: **Studio** (tel. 59 53 15) 9,45 — 12 — 14,30 — 17 — 19,30. FURIA ROȘIE: **Patria** (tel. 11 66 25) 9 — 11,15 — 13,30 — 15,45 — 18 — 20,15. **Favorit** (tel. 45 31 70) 9 — 11,30 — 14 — 16,30 — 19. BALANȚA: **Scala** (tel. 11 03 72) 9 — 11 — 13 — 15 — 17,15 — 19,30. **Gloria** (tel. 47 46 75) 9 — 12,15 — 14,30 — 16,45 — 19. GIULIA: **Lucefărul** (tel. 15 87 67) 9 — 11 — 13 — 15 — 17,15 — 19,30. DELTA FORCE 2: **București** (tel. 15 61 54) 9 — 11 — 13 — 15 — 17 — 19. BARIU DE NINJA: **Festival** (tel. 15 63 84) 9 — 11 — 13 — 15 — 17 — 19. BATMAN REVINE: **Bulevard** (tel. 15 61 10), 9,15 — 11,15 — 13,15 — 15,15 — 17,15 — 19,15. **Aurora** (tel. 35 04 66) 9 — 11,30 — 14 — 16,30 — 19. HOTEL DE LUX: **Excelsior** (tel. 65 49 48) 10 — 12 — 14 — 16 — 18. PIRANYA: **Volga** (79 71 26) 15 — 17,15. AIR AMERICA: **Grivița** (tel. 17 08 58) 10 — 12 — 14 — 16 — 18, **Melodia** (tel. 11 13 49) 9,30 — 12 — 14,30 — 17 — 19,30, **Flamura** (tel. 85 77 12) 10 — 12 — 14 — 16 — 18. VANESSA: **Bucegi** (tel. 50 43 58) 14 — 18 NON STOP. LAY EXTERMINATOR: **Ferentari** (tel. 80 49 85) 14 — 16. RAMBO I: **Giulești** (tel. 17 55 46) 10 — 12,30 —15 — 17,30; **Cultural** (tel. 83 50 13) 10 — 12,15 — 14,30 — 16,45 — 19. BASIC INSTINCT: **Corso** (tel. 15 13 34) 9 — 11,30 — 14 — 16,30 — 19, **Dacia** (tel. 50 35 94) 9 — 11,30 14 — 16,30 — 19. TERMINATOR II: **Pacea** (tel. 71 30 86) 12 — 14,15 — 16,30 — 20,30. ULTIMA LUPTĂ: **Floreasca** (tel. 33 29 71) 15 — 17. SUFLET SĂLBATIC 9 — 11.11.92: **Viitorul** (tel. 10 67 40) 13 — 15 — 17. VÎNĂTORUL DE GANGSTERI 12 — 15.11.92: **Viitorul** (tel. 10 67 40) 13 — 15 — 17. JOC PERICULOS: **Miorița** (tel. 14 27 14) 10 —12 14 — 16 — 18. ORFANII: **Popular** (tel. 35 15 17) 15 — 18. ÎNGERII „KICK BOXER": **Cosmos** (tel. 27 54 95) 13 — 15 — 17.

CINEMATOGRAFUL PREFERINȚELOR DUMNEAVOASTRĂ **DOINA (tel. 13 09 97)**

DECLARAȚIE DE DRAGOSTE 9.11. 12 — 14 — 16 — 18;
SUFLET SĂLBATIC 10.11. 12 — 14 — 16 — 18;
UITE CINE VORBEȘTE! 11.11
PEGGY SUE SE MĂRITĂ 12.11
UN VIKING VINE DIN SUD 13.11
IDILĂ PENTRU O PIATRĂ PRETIOASĂ 14.11 14 — 16 — 18.
CUM IEȘI DIN LIFT, LA STÎNGA 15.11 14 — 16 —18
S-A PIERDUT UN ELEFANT 14—15.11 12.

Copie de arhivă

PE GLOB — PÂNĂ la ORA 12

„Războiul de uzură" al premierului John Major

– Amînarea ratificării Tratatului de la Maastricht –

Primul ministru britanic, John Major, a cîștigat o bătălie, salvîndu-și guvernul și Tratatul de la Maastricht cu numai trei voturi în plus obținute în Camera Comunelor, dar a optat imediat pentru „războiul de uzură", amînînd ratificarea pînă la primăvară și condiționînd-o de al doilea vot al danezilor. J. Major și-a schimbat din nou radical atitudinea, după șapte săptămîni de politică contradictorie în toate domeniile.

Slăbit deja din cauza unei majorități la limită obținute în parlament, John Major riscă uzura politică în următoarele luni chiar dacă cîștigă timp prin amînarea deciziei finale în funcție de rezultatul celui de-al doilea referendum danez. El a anunțat deja luna mai, deși guvernul danez nu a stabilit încă nici o dată în ce privește al doilea referendum.

Gestul lui John Major pare să fie garanția dată unora din adversarii Uniunii Europene, așa cum este ea prevăzută în Tratatul de la Maastricht, pentru a-i face să revină asupra deciziei lor de a vota împotriva moțiunii, ceea ce ar fi însemnat un dezastru personal.

Pentru prima dată după zeci de ani un guvern conservator s-a confruntat cu o rebeliune de o asemenea amploare, circa 40 de deputați fiind gata să-l răstoarne de la putere în legătură cu un punct fundamental al politicii sale.

În tratativele de ultim moment, John Major și conducerea partidului său au reușit să convingă aproximativ zece deputați să se abțină de la vot, în timp ce 26 au votat împotriva moțiunii, ceea ce a salvat-o, deși în după-amiaza aceleiași zile se vorbea de 30 posibili rebeli intransigenți.

Cei ce au votat contra, anterior bine „instruiți" de Lady Thatcher, au preferat să-și alăture voturile la cele ale opoziției laburiste decît să susțină un prim-ministru slăbit după șapte săptămîni de criză declanșată de ieșirea forțată a lirei sterline din Sistemul Monetar European (SME) la 16 septembrie.

Cei 19 deputați de centru care, împreună cu Paddy Ashdown, l-au salvat pe John Major, dîndu-i votul lor pentru a nu risca să dea o lovitură Tratatului de la Maastricht și a împiedica Uniunea Economică și politică, s-au simțit foarte frustrați.

John Major, care pare incapabil să mențină o linie politică fermă după ieșirea lirei din SME, a modificat mereu „calendarul" ratificării Tratatului de la Maastricht.

După ce a plutit în derivă o vreme după acea „miercure neagră" a lirei sterline, la 1 octombrie el asigura că Tratatul va fi ratificat „în jurul Crăciunului" și cu 15 zile mai tîrziu preconiza chiar o ratificare înainte de reuniunea la nivel înalt de la Edinburgh, din 11–12 decembrie. Dar, începînd de la 23 octombrie și de la hotărîrea de a organiza o dezbatere preliminară, această procedură nu a mai fost programată decît „în preajma Crăciunului sau abia la începutul lui 1993".

În moțiunea votată la 4 noiembrie în Camera Comunelor, J. Major afirma că „intențiile guvernului danez au fost acum clarificate", ceea ce permite „avansarea proiectului de lege" cît mai repede posibil. El a evitat totuși să dea un calendar exact al dezbaterilor.

Interpelat de opoziție la 5 noiembrie, asupra promisiunilor pe care le-ar fi făcut rebelilor pocăiți, J. Major a anunțat fără menajamente că a treia și ultima lectură nu va avea loc decît după cel de-al doilea referendum danez, prevăzut — după spusele sale — în mai 1993. „Avem nevoie de o discuție aprofundată, trebuie să procedăm la a treia lectură după această dată, în luna mai", a subliniat el.

John Major a hotărît deci să tergiverseze dezbaterea asupra Uniunii Europene, un subiect care divizează de mulți ani partidul său, de fapt de cînd Londra a refuzat, în 1957, să semneze Tratatul de la Roma.

În Camera Comunelor au răsunat din nou nesfîrșitele tirade ale scepticilor de toate nuanțele, deoarece vor avea loc „o nouă discuție limitată înainte de Crăciun" și o „analiză mai detaliată la începutul anului, înainte de o a treia lectură".

Rubrica de informații externe este alcătuită de MARIANA SIPOS.

Din România în bordelurile țărilor bogate

Prin exemplul tragic al unei romînce în vîrstă de 18 ani, atrasă cu promisiunea de a obține azil și un loc de muncă în Austria pentru a fi în realitate forțată să devină prostituată într-un club turcesc, revista „Öfentliche Sicherheit" a Ministerului de Interne al Austriei ilustrează o problemă devenită tot mai dramatică în ultimii ani: comerțul organizat cu tinere fete din țările sărace ale lumii pentru bordelurile țărilor bogate.

Austria este afectată în mod deosebit de comerțul lipsit de scrupule cu această „marfă". Situația economică dezastruoasă din fostele țări ale blocului răsăritean, care nu oferă perspective în special tineretului, permite „reimprospătarea" continuă a acestor piețe. Bandele de transportatori și proxeneți profită de frontierele deschise cu bogata țară vecină, unde în nenumărate baruri și cluburi așteaptă clienții buni plătnici.

Statisticile publicate în prezent de Ministerul de Interne arată că numărul reclamațiilor privind comerțul cu oameni a crescut în Austria de peste trei ori în ultimii ani.

Mecanismul de atragere a tinerelor fete este același: tinerele femei, în special cele din păturile sociale de jos, sînt atrase de perspectiva unui „job" de „chelneriță" sau „dansatoare", apoi transportate pe căi ilegale în Occident, unde devin sclave ale prostituției. Uneori, ele sînt tratate cu violență. O bandă turco-română descoperită la Viena le „școlariza" pe tinerele fete pentru munca lor viitoare, violîndu-le. Alteori, le confiscau pașapoartele și le bătеau.

Poliția indică însă faptul că brutalitatea nu constituie o regulă în aceste cazuri. „Numai o mică parte din străine sînt forțate în mod brutal să intre în acest joc. Majoritatea femeilor știu ce le așteaptă", a declarat un referent în problemele prostituției de pe lîngă Poliția din Viena.

Țările Baltice protestează față de suspendarea retragerii trupelor rusești

La Vilnius a avut loc o reuniune de o zi a președinților Estoniei, Letoniei și Lituaniei, în cursul căreia au fost examinate consecințele recentei decizii a președintelui Rusiei, Boris Elțin, de a suspenda retragerea din republicile baltice a trupelor rusești. Ei au fost unanimi în a aprecia că această decizie încalcă flagrant angajamentele ferme asumate de Rusia în acest sens, precum și prevederile acordurilor încheiate în cadrul CSCE și la care Rusia este parte semnatară. Totodată, ei au scos în evidență că menținerea trupelor rusești poate constitui o serioasă sursă de destabilizare în țările lor, ce poate da naștere chiar unui război civil. În final, cei trei președinți au adoptat textele unor apeluri adresate, separat, CSCE, Secretariatului ONU și CEE, în care se solicită sprijinul acestora pentru cauza țărilor baltice și o intervenție energică pe lîngă autoritățile de la Moscova pentru a le obliga să respecte calendarul de retragere a trupelor lor. De asemenea, s-a hotărît ca, în cazul unei reacții negative din partea Moscovei, să se depună o plîngere colectivă în Consiliul de Securitate al O.N.U., cerîndu-se o ședință de urgență a acestuia.

URSS s-a dezintegrat, imperiul este însă viabil

Greșesc cei care susțin că Tratatul privind crearea CSI ar fi pus capăt dezintegrării imperiului sovietic. Ceea ce s-a întîmplat nu a fost o dispariție a imperiului, ci o dezagregare a statului totalitar sovietic în componente separate. Evenimentele din ultimii ani și mai ales cele care au urmat după puciul din august atestă că trăsăturile principale proprii imperiilor continuă să dea semne de viață și pe ruinele statului dezorganizat. În prezent, ele se mută activ din „fostul centru" în periferii, generînd acolo noi focare de gîndire și politică imperială.

Părerea răspîndită printre politicieni, oameni de știință, ziariști că motivul instabilității, violenței, războaielor de pe teritoriul fostei Uniuni Sovietice este naționalismul, de unde Dumnezeu a apărut, nu corespunde întru totul cu realitatea.

Chiar dacă în frămîntările politico-militare sînt atrași de regulă oameni după criteriul etnic, se luptă nu națiuni, ci formațiuni politico-statale. S-au luptat și se luptă pe ruinele imperiului sovietic Azerbaidjanul cu Nagorno-Karabah, Moldova cu Transnistria, Gruzia cu Osetia de sud și Abhazia etc. Dacă se acceptă această idee, credem că se schimbă radical poziția față de ceea ce se petrece după dezintegrarea Uniunii Sovietice. În orice caz, evenimentele nu pot fi explicate pur și simplu prin „explozia de naționalism", prin efectul hipertrofierii conștiinței naționale și ideii naționale.

Fantoma gîndirii imperiale și politicii imperiale plutește nu numai asupra republicilor menționate, ci și asupra tuturor republicilor din fosta Uniune Sovietică, inclusiv Rusia. Este adevărat, trebuie arătat că totuși Rusia încearcă deocamdată să-și protejeze federația prin mijloace politice și nu coercitive, deși în rîndul unor lideri politici ai ei se manifestă clar deprinderi imperiale. În funcție de atitudinea „centrului" rus față de popoarele care încearcă să revizuiască tratatul federal se va vedea dacă Rusia a pornit în mod serios pe calea renunțării la modul de a gîndi în categorii totalitare. Poate că experiența tristă a altor republici îi va sugera adevărul simplu că „dragoste cu forța nu e posibilă" și conducerea rusă va spune popoarelor ei din zona muntoasă: doriți să vă separați, separați-vă, dar nu uitați că despărțiri tranzitorii nu există. Rusia nu mai este un imperiu și nu va începe să vă dicteze de la „centru" cum să procedați. Poate că acest pas al Rusiei ar face ca „parada suveranităților" după dezintegrarea Uniunii Sovietice să se debaraseze în sfîrșit de mecanismele suveranității naționale. Atît timp cît există politică imperială și gîndire imperială, în republicile din fosta Uniune nu va fi „pace sub măslini". **(Novoie Vremea)**

Dobrița Ciosici nu va candida contra lui Miloševici

Președintele Federației Iugoslave, Dobrița Ciosici, a exclus orice posibilitate de a deveni la alegerile din decembrie contracandidatul lui Slobodan Miloševici, informează REUTER. Declarația lui Ciosici a spulberat speranțele unei părți a opoziției, care crezuse că a găsit în persoana acestuia un adversar pentru Miloševici în lupta pentru președinția Serbiei. Opoziția caută acum un candidat capabil de a-l înfrînge pe actualul președinte sîrb și de a aduce astfel pacea în fosta Iugoslavie.

LIBAN: Blindarea palatului prezidențial

De-abia instalat la putere, primul ministru libanez, Rafic Hariri, a luat măsuri deosebite de precauție pentru a-și asigura un maximum de securitate. Cu un efort de milioane de dolari, miliardarul libanezo-saudit, imediat după desemnarea sa, la 22 octombrie, în fruntea cabinetului, a decis să transforme în fortăreață sediul guvernului, Serai, unde va petrece cea mai mare parte a timpului său.

Aproximativ 100 de muncitori lucrează 24 de ore din 24 pentru a transforma Seraiul în buncăr, fără a-i altera aspectul exterior. Pereții și acoperișul sînt în curs de blindare cu plăci de oțel, așezate pe partea interioară, acoperite apoi cu tapet. Ferestrele sînt dotate cu geamuri antiglonț și rezistă la explozii de 8 pînă la 16 mm. Cele de la biroul și apartamentele primului ministru au fost zidite și înlocuite cu ferestre false, s-a aflat din cercuri apropiate lui.

Pentru deplasările sale inevitabile, trei convoaie identice vor ieși de fiecare dată în același moment, un număr restrîns de persoane știind în care din ele se află primul ministru.

S-a interzis staționarea în jurul Seraiului pentru a evita riscurile automobilelor capcană.

Considerat un „salvator" de către concetățenii săi, beneficiind de o bună imagine pe plan internațional, precum și de o situație financiară considerabilă, R. Hariri trebuie să fie cu atît mai apărat, menționează apropiații săi. Unul dintre aceștia amintea că ultimul om prezentat ca „providențial" pentru Liban, președintele René Moawad, a fost asasinat într-un atentat cu exploziv care i-a pulverizat autoturismul la 22 noiembrie 1989, la 17 zile după alegerea sa.

(AFP)

ÎN ȚARĂ

Ambasadorul John R. Davis:

SUA vor continua să sprijine democratizarea României

Într-o declarație transmisă presei la sfîrșitul săptămînii trecute, domnul John R. Davis, ambasadorul Statelor Unite la București, a spus printre altele:

Politica externă nu a constituit un subiect major în timpul campaniei prezidențiale și se poate trage concluzia că în viitor politica Statelor Unite față de România va continua să sprijine evoluția instituțiilor democratice, a reformei economice și a respectului pentru drepturile omului, care au stat la baza politicii noastre în anii precedenți.

Doresc să mulțumesc sutelor de cetățeni români care s-au alăturat personalului Ambasadei și altor americani în noaptea de 3–4 noiembrie la Centrul Cultural pentru a urmări împreună rezultatul alegerilor din Statele Unite. Am fost extrem de plăcut impresionați de gradul de interes manifestat și mulțumesc încă o dată prietenilor noștri români pentru felicitările adresate noului Președinte al lui Bill Clinton.

JURIȘTII AMERICANI ÎN SPRIJINUL ROMÂNIEI

Urmînd unui proiect al asociației baroului american, în cadrul programului „CEELI", la Institutul pentru Pregătirea și Perfecționarea Magistraților din România s-a organizat în intervalul 2–6 noiembrie un seminar cu participare deosebită.

Figuri reprezentative invitate de CEELI (Central and Eastern Europe Law Initiative) au fost d-ni: **Joseph W. Hatchett, Marcel Lemonde, V. Robert Payant, William W. Schwarzer, James Deatley, Thomas B. Pahl** și d-nele: **Valerie Peiligrini** și **Tish Eggleston Pahl**, toate cu remarcabile state de serviciu în domeniul justiției și cu o bogată experiență atît în ce privește aplicarea dar și predarea principiilor de drept.

Discuțiile ce s-au desfășurat pe grupuri și tematici, au cuprins un larg evantai de probleme constituind un prețios ajutor pentru Institutul care de la începutul activității sale și-a propus să dea o nouă și înaltă calitate magistraturii naționale.

Fericirea, după Văcăroiu

(Urmare din pag. 1)

Soluția Văcăroiu, în acest ansamblu, reprezintă despre partea F.D.S.N.-ului o golire a buzunarului de mărunțiș. Hibrid, prin concepție, acest guvern, indiferent de componența lui, se înfățișează ca un subprodus, salvarea insului Văcăroiu prin insul Văcăroiu. Frontul — cel guvernamental — va fi populat cu rezerviști, pe cînd stindardul prezidențial, cu grijă înfășurat, va fi pus la păstrare. Nu s-a pronunțat dl. Iliescu pentru Reformă? Și pentru toate celelalte? A fi prea mult să-i mai pretindem și fluturarea propriului stindard pe redută. Cînd, mai cu seamă, aceasta duce lipsă de muniție...

Așadar, dl. Văcăroiu va practica, și anume concomitent, Reforma, către Europa și piața ei mai mult sau mai puțin liberă, și o politică etatistă, comandată, nu-așa, de aspre realități ce nu suferă amînare. Va procura mijloace (citește fonduri) agriculturii ruinate, apoi deri industriei, materii prime, carburanți, energie și desigur, capacități de desfacere unei producții sporite. Intern și extern! Dar și claselor defavorizate, care tind să se extindă către nouă zecimi din populație le va îmbunătăți viața, firește, tot prin alocare de fonduri. Unde anume se găsesc toate acestea, dînsul, finanțist, ca și predecesorul său, trebuie să știe. Dacă va lua numerarul de acolo de unde este, s-a isprăvit cu Reforma. Dacă va urgenta ritmul tipăririi de bani atunci vom deveni cu toții, curînd, milionari, și inflația foarte nerecunoscători.

La toate întrebările care i s-au pus, primul ministru desemnat a răspuns cu două cuvinte compuse, repetate hipnotic: macroeconomie și microeconomie. Între timp se pare că părinții miraculoși ai Reformei din București reuniți în conclav, discută, discută. Să nu ne mirăm dacă într-o bună zi, dl. Iliescu, în auster veston de pastor nu ne va aduce la cunoștință, pe un ton convingător, că fericirea nu e de pe acest pămînt!

SPORT

Mare ofensivă a oaspeților în Divizia Națională

S-ar părea că cifra 13 poartă ghinion echipelor gazdă, căci iată cea de-a 13-a etapă a trăit un iureș neprevăzut al oaspeților, ce au cîștigat nu mai puțin de 5 meciuri, mai mult de jumătate din total. Dacă victoria liderului pe malul mării nu poate fi socotită o autentică surpriză fiindcă Steaua pare pusă pe fapte mari, iar rezultatele de la Timișoara și Brașov poartă totuși pecetea admisibilului, cele de la București și Sibiu sînt greu acceptabile și lasă umbre de îndoială asupra regularității lor. Modificările în clasament sînt și ele în consecință numeroase. Să revedem partidele:

POLI TIMIȘOARA — „U" CLUJ 0–1. Autorul golului: Predatu (79). O echipă care nu și-a găsit cadența cea bună, un meci întreg, contra uneia ce a intrat pe teren decisă să speculeze orice greșeală sau orice moment favorabil. Ceea ce a și făcut păstrînd apoi rezultatul și plecînd de pe malul Begăi cu două puncte foarte mari. Clujenii continuă să navigheze cu pînzele sus.

GLORIA BISTRIȚA — RAPID 2–1. Au marcat: Răduță (28), Ilea (74) și Țîră (23). După golul absolut senzațional al lui Țîră, gol de „Guiness Book", era de crezut că giulești vor profita de ascendentul moral. Dar s-au cantonat într-o defensivă fără orizont, contraatacurile lor în lipsa nr 7, schimbat la cerere, neavînd consistență deși la un moment echilibraseră jocul. Dacă nu și primul, cel de-al doilea gol a fost primit pe o gravă greșeală de apărare. Bistrițenii n-au impresionat, cum i-ar fi îndreptățit isprăvile lor de pînă acum și locul din clasament. Dar adversarii le-au ușurat sarcina.

FARUL — STEAUA 1–3. Au înscris: Mănăilă (81), I. Stan (15, 84) și Ilie Dumitrescu (62). Luînd conducerea printr-o lovitură liberă „specialitatea casei" Ilie Stan, steliștii au știut să speculeze poziția de conducători de joc pe care l-au și stăpînit. Deși marinarii s-au străduit, succesul liderului, ce a beneficiat și de reintrarea a două piese de bază (Panduru și I. Stan) nu a fost pus nici un moment în cumpănă. Greu de bătut această echipă a Stelei pe orice teren.

F.C. BRAȘOV — „U" CRAIOVA 0–1. Autorul golului: Gane (61). Parcă Timpa lor dragă le-a fost împotrivă brașovenilor în încleștarea lor cu studenții de pe Jiu. Ca de obicei s-au izbit toate atacurile jucătorilor localnici; și nu au fost puține ci nenumărate și deosebit de periculoase. A rămas însă valabil golul înscris pe un contraatac, atîrnîndu-le plumb în picioare și duminică și în campionat.

DACIA UNIREA — F.C. PLOIEȘTI 1–0. A punctat: Șumudică (75). Mult au alergat dunărenii după gol și după aceea, ca să păstreze avantajul atacînd în continuare. Un pic de aer pentru marinari și încă o treaptă coborîtă de petroliști care totuși nu s-au mulțumit cu rolul de victime sigure.

ELECTROPUTERE — C.S.M. REȘIȚA 1–0. Punctul aparține lui Dudan (33). Și la Craiova se poate vorbi de o surpriză, greutatea cu care au obținut electricienii cele două puncte și comportarea reșițenilor. Ei s-au bătut pentru fiecare minge și fiecare metru de teren, dovedind nu doar o ardoare exemplară dar și o valoare în creștere.

SP. STUDENȚESC — F.C. SELENA 1–2. Au înscris: Dobre (44) și Firici (56), Burleanu (67). După cum se petreceau lucrurile în teren, întrecerea curgea spre o victorie scontată a studenților. Dar dintr-o dată raporturile s-au schimbat băcăuanii au egalat, Speriatu a degajat de cîteva ori mingea direct la adversari aflați în bune poziții de finalizare. Aceștia au mai înscris încă un gol și au plecat învingători lăsînd în inimile spectatorilor nu numai tristețe dar și serioase îndoieli. Nu fără îndreptățire.

DINAMO — PROGRESUL 7–0. Marcatori: Hanganu (43, 59, 86), Gerstenmaier (71), Kadar (82), D. Munteanu (85), Selimesi (89). După o primă repriză destul de echilibrată și trei sferturi din a doua, în care bancarii au rezistat, se poate spune, onorabil, în ultimele 10 minute campionii s-au dezlănțuit nemilos asupra unei formații prăbușite. Au mai dat încă 4 goluri stabilind scorul etapei și al campionatului, pînă acum. Dar, slabă consolare pentru Marsilia.

INTER — OȚELUL 0–1. Golgeter: V. Ștefan (69). O altă bombă sosită din „Arini", acolo unde nu vine nici presa nici radioul. În aceste condiții se poate întîmpla chiar orice?

(i.f.)

Boris Becker din trei în trei ani

Ultimul Mare Premiu al tenismenilor profesioniști — Inainten „Masters-ului" de la Frankfurt de peste două săptămîni; cel de la Paris — Bercy cu premii totale de 2.000.000 dolari, a adus în finală după o serie interminabilă de surprize doi resuscitați: Guy Forget și Boris Becker. Au trebuit pentru asta să cadă pe parcurs, autorizații capi de serie, căci fără vorbă, nici unul din ultimii doi actori, nu era creditat cu posibilitatea de a ajunge în marea finală. Guy, favoritul publicului, nu stătea pe performanțe deosebite iar blondul teuton nu ajunsese în tot anul acesta în vreun sfert de finală la nici unul din turneele la care participase. Dar după ce eliminase pe Edberg și Ivanisevici cota îi crescuse, deși avea de înfruntat în Guy Forget nu numai jucătorul dar și tot publicul francez; printre ei aflîndu-se și 2.000 de copii ale căror bilete au fost plătite de primăria Parisului(!). Și totuși acest public ce s-a manifestat la fel de nesportiv ca și în faimoasa finală de Cupa Davis de la Bordeaux pe care au vîciat-o, nu l-a putut purta pe compatriotul lor spre victorie. Evident superior Becker a triumfat în 4 seturi 7–6, 6–3, 3–6, 6–3.

„Măiestria" brazilianului Ayrton Senna

Pe circuitul australian de la Adelaide, Marele Circ al Formulei I și-a încheiat periplul anului 1992 pe glob. Laurii erau deja atribuiți: la firme **Williams-Renault**, la piloți **Nigel Mansel**. Pentru a termina „en beauté" participarea la Formula I, englezul dorea să cîștige această cursă finală. Și probabil că ar fi cîștigat-o, dacă nu ar fi fost scos din cursă de o ciocnire în spate (!?!), provocată de cine credeți? De Ayrton Senna, al cărui coleg de scuderie austriacul Gerhard Berger a fost învingătorul zilei. Este greu de imaginat cum un pilot de talia brazilianului Senna, poate produce fără voia sa un asemenea accident: Concluziile se pot trage cu ușurință. Noi le vom detalia cu un alt prilej — anul 1992 merită o retrospectivă — deocamdată rezumîndu-ne la a menționa pe următorii clasați: Schumacher și Brandle.

Redactor șef: MARIANA SIPOȘ
Editorialist: BARBU CIOCULESCU
Secretar general de redacție: CORNELIA SINDIE-CONSTANTIN
REDACȚIA: Augustus Costache, Romulus Cristea, Ioan Frincu, Alic Mîrza. Fotoreporter: Natalia Dumitru.
Redacția și administrația: Calea Victoriei, nr. 133, et. 2, telefon: 50 41 25; fax: 50 64 44; Difuzare: telefon: 15 03 39; 7 01 79 București; Cont de virament: 45 10 50/1106; Banca Comercială Română S.M.B.

MANUSCRISELE NEPUBLICATE NU SE ÎNAPOIAZĂ
Tiparul: Imprimeria CORESI București